

Posudek oponenta
bakalářské práce:

*Prevence syndromu vyhoření sociálních
pracovníků na městském úřadě*

Autorka, (studijní program): Karolína Krejčová, (SCHP)

Předkládaná práce se věnuje aktuálnímu a závažnému tématu syndromu vyhoření u sociálních pracovníků. Zaměřuje se přitom na sociální práci vykonávanou v rámci místní samosprávy. Práce má logickou strukturu, její součástí je i praktický výzkum. Přes dílčí nedostatky tento výzkum přináší i zajímavá zjištění.

Formální stránka práce

Bakalářská práce nemá zcela vhodně vymezený svůj cíl. Autorka si mj. klade jako cíl „... dosáhnout větší informovanosti o tomto problému.“ Osvěta nemůže být cílem kvalifikační práce, její cíl musí mít odborný charakter.

Odkazovat na zdroj již v nadpisu kapitoly (kap. 2.7) má smysl jen tehdy, pokud je na tomto zdroji vystavěna celá kapitola. Tak je tomu např. u kap. 2.6. Pokud je však v kapitole užít i jen jeden další zdroj, poznámka odkazující na hlavní zdroj by měla být v textu na odpovídajícím místě, aby bylo možné rozpoznat, z kterého zdroje pocházejí které části textu.

Otevřená encyklopedie Wikipedia (s. 18, pozn. 21) je naprosto nevhodným zdrojem pro kvalifikační práci. Skutečnost, že do této encyklopedie může kdokoliv připsat jakoukoliv informaci, ohrožuje její odbornost. (V kvalifikační práci by měla smysl např. analýza informací, obsažených ve Wikipedii, zda jsou skutečně relevantní a přesné).

Jazyková stránka práce a grafická úprava

Práce jen napsána pečlivě a čtivým stylem.

Obsahová stránka práce

První kapitola věnovaná sociální práci na obecním úřadě prezentuje především obecně známé informace, které však mají ve struktuře předkládané bakalářské práce svou logiku. Přesto se domnívám, že autorka mohla pečlivěji odkazovat na relevantní zdroje. Zejména mohla užívat častěji odkazy a také odkazovat na relevantní právní předpisy a nikoliv jen na pokyny MPSV.

Kapitola věnovaná prezentaci výzkumu vykazuje určité nedostatky zejména v prezentaci metodologie výzkumu. Není tak explicitně zřejmá vazba mezi teoretickými kapitolami a cíly výzkumu a mezi cíly výzkumu a zjišťovacími otázkami. Autorka také blíže neuvádí, jak svůj dotazník distribuovala.

Již závažnějším nedostatkem je, že autorka zvolila velký počet hypotéz a s každou hypotézou spojuje jen jednu zjišťovací otázku, tzn. výzkum není metodologicky dostatečně propracován. Prezentace samotných výsledků výzkumu je pojata velmi minimalisticky.

Za zásadní zjištění výzkum je třeba považovat skutečnost, že sociální pracovníci pražských městských částí nemají na svém pracovišti ze strany zaměstnavatele nijak zajištěnou prevenci syndromu vyhoření.

V práci věnované tématu syndromu vyhoření, která byla navíc předložena na teologické fakultě, bych očekával, že autorka zohlední i otázku spirituality. Ta není v práci vůbec zmíněna, přitom však může působit jak jako akcelerator syndromu vyhoření (zintenzivňuje např. nadšení pro pomáhající práci), tak i jako jeho prevence (vede např. k sebepoznání a uvědomění si limitů u sebe sama i u druhých).

Celkové hodnocení: **Práci doporučuji k obhajobě.**

Navrhovaná klasifikace: **Velmi dobře**

V Českých Budějovicích, 14. 5. 2013

dr. Michal Opatrný